RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 230.453 van 10 maart 2015
in de zaak A. 213.728/IX-8485

In zake: Edwin DHONT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 Beringen
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 september 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 10 juli 2014 van de directeur-generaal van het directoraat-generaal EPI Penitentiaire Inrichtingen van de FOD Justitie om Edwin Dhont in het kader van de derde prioritaire mutatiecyclus Everberg - Tongeren naar de penitentiaire inrichting te Sint-Gillis te muteren.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 februari 2015.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Raf Jespers, die *loco* advocaat Wim Mertens verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is sedert 1 september 2009 werkzaam als penitentiair bewakingsagent in het gesloten jeugdcentrum te Tongeren – een federale penitentiaire inrichting.

3.2. In het kader van de ‘zesde staatshervorming’ wordt onder meer het gesloten jeugdcentrum van Tongeren overgeheveld van het federale niveau naar de Vlaamse Gemeenschap. Dientengevolge dient het personeel van voornoemd jeugdcentrum het ‘formulier voor de prioritaire mutatiecyclus’ in te vullen en daarbij de keuze te maken om hetzij over te gaan naar de Vlaamse Gemeenschap, hetzij federaal ambtenaar te blijven, waarbij alsdan geopteerd kan worden om al dan niet bij voorkeur te blijven werken in de gesloten jeugdinstelling van Tongeren en via een speciale mutatiecyclus te muteren naar één van de 19 andere federale penitentiaire inrichtingen.

3.3. Op 4 februari 2014 opteert verzoeker ervoor om federaal ambtenaar te blijven en de voorkeur te geven aan een mutatie naar de penitentiaire inrichting te Hasselt.

Tevens maakt hij een medisch attest over waarin zijn huisarts adviseert om hem om medische redenen – een chronische ziekte – en familiale redenen – hij staat als inwonende in voor de zelfredzaamheid van zijn moeder – "in zijn provincie" en meer bepaald in de penitentiaire inrichting te Hasselt tewerk te stellen.

De directeur-generaal EPI beslist evenwel om verzoeker naar de penitentiaire inrichting van Sint-Gillis te muteren.

3.4. Op 1 april 2014 neemt verzoeker deel aan de tweede prioritaire mutatiecyclus en hij geeft hierbij opnieuw de penitentiaire inrichting te Hasselt op als enige keuze.

3.5. Op 14 april 2014 wordt door de voornoemde directeur-generaal een einde gesteld aan de detachering van verzoeker in de penitentiaire inrichting te Tongeren en wordt hij met ingang van 1 mei 2014 toegewezen aan de penitentiaire inrichting te Sint-Gillis.

3.6. Op 16 juni 2014 neemt verzoeker deel aan de derde prioritaire mutatiecyclus en geeft hij hierbij nogmaals de penitentiaire inrichting te Hasselt op als eerste en enige keuze.

3.7. Op 19 juni 2014 wordt aan verzoeker meegedeeld dat hij na de tweede prioritaire mutatiecyclus opnieuw wordt gemuteerd naar de penitentiaire inrichting van Sint-Gillis.

3.8. Op 10 juli 2014 beslist de directeur-generaal EPI in het kader van de derde prioritaire mutatiecyclus andermaal om verzoeker naar de penitentiaire inrichting te Sint-Gillis te muteren.

Dat is de bestreden beslissing.

3.9. Op 6 oktober 2014 beslist de directeur-generaal EPI dat verzoeker gedetacheerd wordt naar de penitentiaire inrichting te Tongeren. Deze detachering gaat in op 1 november 2014 en loopt tot en met 31 oktober 2015, met mogelijkheid tot verlenging.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van de partijen

4. Met een brief van 10 oktober 2014 stelt de verwerende partij de Raad van State in kennis van de beslissing van 6 oktober 2014. Zij stelt dat ingevolge deze beslissing het voorliggende geding zonder voorwerp is geworden.

5. Verzoeker merkt op dat de beslissing van 6 oktober 2014 slechts een tijdelijke detachering betreft en dat de bestreden beslissing nog steeds van kracht blijft. Na afloop van de detachering dient hij terug te keren naar zijn standplaats in Sint-Gillis en bovendien bestaat de mogelijkheid dat de verwerende partij vervroegd een einde stelt aan de tijdelijke detachering. Hij is dan ook van oordeel dat het beroep niet zonder voorwerp is gevallen.

Beoordeling

6. Nog daargelaten de vaststelling dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen, nu een onderzoek van en een uitspraak over de exceptie zich slechts opdringen indien de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is,

dient te worden vastgesteld dat de thans bestreden beslissing een mutatie van onbepaalde duur betreft, terwijl de beslissing van 6 oktober 2014 een detachering van bepaalde duur is. Beide beslissingen zijn aldus niet van dezelfde aard en duur en uit de beslissing houdende tijdelijke detachering van verzoeker blijkt niet dat de bestreden beslissing wordt ingetrokken of op enige andere wijze wordt tenietgedaan. Het lijkt dan ook niet zo evident als de verwerende partij doet voorkomen dat de voorliggende procedure ingevolge de beslissing van 6 oktober 2014 zonder voorwerp is gevallen.

V. Schorsingsvoorwaarden

7. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

Standpunt van verzoeker

8. Verzoeker voert aan dat hij aan een chronische ziekte lijdt en instaat voor zijn zorgbehoevende bejaarde moeder met wie hij samenwoont, waardoor hij de lange verplaatsingen naar Sint-Gillis niet aankan. Door de bestreden beslissing kan hij zijn werk niet hervatten en wordt hij genoodzaakt om zijn ziektedagen uit te putten. Wanneer hij zijn ziektedagen volledig zal hebben opgenomen, zal hij in medische disponibiliteit worden geplaatst en terugvallen op 60% van zijn basiswedde. Hij heeft nog een dertigtal ziektedagen, zodat hij het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afwachten zonder geconfronteerd te worden met ernstige financiële gevolgen. De eerste financiële gevolgen zijn volgens verzoeker bovendien nu al voelbaar, aangezien hij door het nemen van ziek-

teverlof geen recht meer heeft op een vergoeding voor prestaties op zaterdag en op zondag en tijdens de avonduren, en met ingang van 1 augustus 2014 ook zijn maandelijkse forfaitaire ‘vergoeding voor onaangenaamheden verbonden aan de uitoefening van het ambt’ is weggevallen. Het feit dat hij verplicht wordt ziekteverlof te nemen en thuis te blijven, heeft, zo stelt verzoeker voorts, vanzelfsprekend ook gevolgen op sociaal en moreel vlak. Een vernietigingsarrest zal volgens hem te laat komen om een indisponibiliteitstelling om medische redenen te vermijden en om de daarmee verbonden ernstige en onherroepelijke financiële en morele gevolgen te voorkomen.

Beoordeling

9. Met de beslissing van 6 oktober 2014 houdende tijdelijke detachering van verzoeker naar de penitentiaire inrichting te Tongeren, die ingaat op 1 november 2014, wordt op het eerste gezicht een einde gesteld aan de door verzoeker aangevoerde redenen die de spoedeisendheid van de zaak kunnen verantwoorden.

Vooreerst brengt voornoemde beslissing met zich mee dat verzoeker opnieuw dicht bij zijn woonplaats aan het werk kan gaan en dus niet langer verplicht wordt lange afstanden af te leggen, hetgeen hij om medische redenen niet aankan en wat hem ertoe noopte zijn ziektedagen uit te putten. De omstandigheid dat verzoeker opnieuw dicht bij zijn woonplaats werkzaam is, brengt tevens met zich mee dat hij opnieuw de zorg voor zijn moeder op zich kan nemen.

Nu hij terug zijn functie kan uitoefenen, vervallen bovendien de financiële nadelige gevolgen die hij onderging naar aanleiding van de bestreden beslissing. Niet alleen is het dreigend risico om in disponibiliteit te worden geplaatst wegens uitputting van zijn ziektedagen en het daarmee gepaard gaande risico om terug te vallen op 60% van zijn basiswedde, verdwenen, maar bovendien kan verzoeker desgevallend terug aanspraak maken op de vergoedingen voor

weekend- en avondwerk en op de maandelijkse forfaitaire ‘vergoeding voor on-aangenaamheden verbonden aan de uitoefening van het ambt’.

Ook de door verzoeker aangehaalde morele en sociale gevolgen komen door de beslissing van 6 oktober 2014 te vervallen aangezien hij niet langer ziekteverlof dient op te nemen en dienvolgens ook niet langer thuis dient te blijven.

10. De beslissing van 6 oktober 2014 bepaalt dat verzoeker vanaf 1 november 2014 gedetacheerd wordt naar de penitentiaire inrichting te Tongeren. Aangezien een schorsingsarrest enkel gevolgen heeft voor de toekomst, kan een eventuele schorsing verzoeker geen bijkomend voordeel opleveren.

11. Uit wat voorafgaat, volgt dat niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing over te gaan.

VII. Kosten

Standpunt van verzoeker

12. Verzoeker vraagt om de verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding “begroot op een rechtsplegingsvergoeding van 700 EUR”.

Beoordeling

13. Er zij aan herinnerd dat de bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 maart 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Tiny Temmerman	**Bruno Seutin**